

let mener derimod, at forskelle i lokal beskatning skal afspejle forskellene i det politisk besluttede serviceniveau.

Et hovedformål med den ny udligningsordning er at afhjælpe Københavns Kommunes problemer. Det sker, uden at der stilles et eneste modkrav til Københavns Kommune om effektiviseringer, rationaliseringer, afbureaukratisering, udliciteringer eller andet, der fundamentalt kan forbedre kommunens økonomi. Mindretallet ønsker også Københavns Kommunes problemer løst, men det skal ske én gang for alle, og således at der stilles markante krav til kommunen om at rette op på de grundlæggende strukturproblemer. Mindretallet frygter, at omlægningen af udligningsordningen blot vil cementere de problemer, Københavns Kommune lider under i dag.

Mindretallet frygter, at den stærke understregning af de sociale kriterier vil mindske kommunernes incitament til at løse de sociale problemer. Resultatet kan blive en cementering af de sociale problemer.

Endelig er mindretallet stærkt utilfreds med, at regeringen nu gennemfører en omfattende kommunal udligningsordning hen over hovedet på de tre borgerlige partier i Folketinget, der mandatmæssigt har flertal i kommunalbestyrelserne.

Mindretallet er tillige stærkt utilfreds med, at et så omfattende lovkompleks med så vidtrækkende konsekvenser for det kommunale selvstyre og for de offentlige finanser hastes igennem Folketinget på meget kort tid, og uden at de kommunale organisationer på noget tidspunkt har været inddraget i forhandlinger med regeringen. De mange deputationer fra individuelle kommuner og sammenslutninger af kommuner viser med al ønskelig tydelighed, at regeringens lovforslag ikke er gennemarbejdede og gennemskuelige.

Ændringsforslag til

I. Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner (Udligningsreform)

Af indenrigsministeren, tiltrådt af et flertal (S, SF og RV):

Til § 1

1) I nr. 2 indsættes efter den foreslåede § 7 som ny paragraf:

»§ 8. De kommuner i hovedstadsområdet, hvis udgiftsbehov pr. indbygger er mindre end det gennemsnitlige udgiftsbehov pr. indbygger i hovedstadsområdet, yder ud over tilskud efter § 5 et årligt tilskud til de kommuner i hovedstadsområdet, hvis udgiftsbehov pr. indbygger er større end det gennemsnitlige udgiftsbehov pr. indbygger i hovedstadsområdet.

Stk. 2. I udligningen efter stk. 1 beregnes kommunernes udgiftsbehov som kommunens samlede udgiftsbehov, jf. § 9, divideret med kommunens indbyggertal. En kommunes tilskud eller tilsvarende beregnes ved at gange forskellen mellem kommunens udgiftsbehov pr. indbygger og det gennemsnitlige udgiftsbehov pr. indbygger for kommunerne i hovedstadsområdet med kommunens indbyggertal og et udligningsniveau på 0,40.«

2) I nr. 8 indsættes som overskrift før den foreslåede affattelse af § 14:

»Udligning af udgiftsbehov«

3) I den under nr. 11 foreslåede affattelse af § 19, stk. 3, ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.

4) Efter nr. 15 indsættes som nyt nummer: »01. § 24, 1. pkt. i afsnittet *Beskatningsgrundlag for en amtskommune* affattes således:

»Provenuet af amtskommunens indkomstskat divideret med udskrivningsprocenten til lagt provenuet af grundskyld divideret med udskrivningsprocenten for beregningsåret.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Ved ændringsforslaget indsættes en ny § 8, som på grund af en beklagelig fejl mangler i det fremsatte lovforslag.

Den foreslåede § 8 indeholder hjemmelen for udligningen af forskelle i udgiftsbehov mellem kommunerne i hovedstadsområdet.

Udligningsgraden foreslås øget fra de nuværende 25 pct. til 40 pct.

Denne forøgelse indgår i den fremstilling af udligning af udgiftsbehov, der er givet i bemærkningerne til lovforslaget (se side 17-22).